

[Gert Petersen.]

hovedet ikke kommer i gang igen. Hr. Ib Thyregod sagde herom, at med hensyn til den boligfond er det kun et spørgsmål om stigningstakten, og jeg tror, at finansministeren tidligere i dag har sagt sådan lidt korreksende til mig, at regeringen skam ikke drømte om at ophæve boligfonden. Det ved jeg da godt regeringen ikke drømmer om; jeg ved godt, at regeringspartierne er blevet klogere på det punkt, efter at de stemte imod boligfondens oprettelse i sin tid, og jeg ved også godt, at det for boligfondens vedkommende nu kun er et spørgsmål om stigningstakten. Men hvad er så stigningstakten? Jeg bliver nødt til at spørge: er det ikke sådan, at ifølge det 4 års budgetoverslag, regeringen har udsendt — jeg tror, det går til 1971 — er der ikke forudsat nogen stigning for boligfonden? Der har vi stigningstakten, og det er en vandret linje. Jeg ved ikke, hvor megen vægt man skal lægge på dette overslag; det er måske bare sådan en eventyrbog, som udsendes — det kan nu ikke være til oplæsning for børn, for det er den da for kedelig til. Men jeg går ud fra, at regeringen dermed i hvert fald angiver en intention, og jeg tror ikke, at denne intention er forenelig med en virkelig administration af den tilbudspligt, man her kommer med, hvis man virkelig vil udrette noget med tilbudspligtloven.

Endelig er der spørgsmålet: hvad gør kommunerne med jorden, når de har anskaffet sig den? Her nævnte hr. Ib Thyregod en udnyttelsespligt; jeg er også tidligere stødt på denne tanke hos venstre, og jeg forstår, det er et officielt synspunkt fra venstres side. Det går vel i retning af — man må korrigere mig, hvis jeg tager fejl — at kommunerne skal have en slags pligt til forholdsvis hurtigt at skille sig af med jorden igen. Det er muligt, det ikke er helt sådan, udnyttelsespligten skal forstås. Hvis det drejer sig om, at kommunerne efter en fornuftig plan hurtigt skal byggemodne jorden og sørge for, at der er byggemoden jord til rådighed, er vi sandelig ikke uenige. Men hvis det drejer sig om, at kommunerne skal have pligt til at skille sig af med jorden, vil jeg nok sige, at vi er særdeles uenige. Jeg mener, at problemet kan løses på mange måder. Jeg tror, det var hr. Kaj Andresen,

som nævnte tilbagekøbsret, tilbagefaldspligt, udleje under det ene eller det andet vilkår og andre muligheder, som man kunne komme ind på. Det afgørende er, at udbuddet af byggemoden jord øges, og at kommunen er og forbliver prisførende, altså at det offentlige og fællesskabet har og bliver ved med at have hånd i hanke med prisdannelsen, sådan at man kan bidrage til at holde prisen nede.

Så er der endelig spørgsmålet om ekspropriation. Vi vil fra SFs side meget gerne støtte et ændringsforslag om ekspropriation til boligformål, idet også vi mener — og her behøver jeg ikke at gentage, hvad jeg har sagt tidligere her i dag — at uden en sådan ekspropriationsret for det offentlige er det ikke muligt at tilrettelægge en rationel udnyttelse af jorden i den hektiske byudviklingsperiode, som vi gennemlever. Jeg har bemærket mig, at det eneste svar, vi får, når vi taler om ekspropriation og man afviser det, går ud på, at ekspropriation er et middel, som godt kan anvendes, men det er så ekstremt igen, og vi, altså regeringen og regeringspartierne, mener, at de midler, som findes i disse lovforslag, er tilstrækkelige. Jeg kan ikke tage dette som andet, end at man mener, at det, der foreslås ved disse 4 lovforslag, er tilstrækkeligt til i det væsentlige at løse jordprisproblemet og jordproblemet i Danmark. Undskyld, det forekommer mig at være lidt overlegent tænkt, for at sige det på den måde, og jeg tror ganske bestemt, at man bliver klogere. Jeg ville håbe, at man slap for at skulle lade sig belære igennem erfaringen — det er dyrt for befolkningen — og at vi allerede i denne omgang i jordlovskomplekset kunne enes om at indføre en sådan ekspropriationsret til boligformål i forbindelse med planlægning, og den måtte for min skyld gerne omgærdes af garantier, så folk blev ordentligt behandlet, så de ikke fik deres ejendomme eksproprieret med ganske kort varsel, men havde en varslingsperiode; det ville i sig selv gå hånd i hånd med en god og fornuftig planlægning fra kommunens eller amtskommunens side.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at vi vil deltage i en positiv udvalgsbehandling af det konkrete lovforslag, som her er fremme.